

Głębokie uczenie maszynowe / deep learning

REKURENCYJNE GŁĘBOKIE SIECI NEURONOWE

Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.

Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.
- Elementami ciągów są “obiekty bazowe”
 - Tekst - ciąg słów (ogólniej - tokenów)
 - Film - ciąg obrazów
 - Muzyka - ciąg dźwięków

Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.
- Elementami ciągów są “obiekty bazowe”
 - Tekst - ciąg słów (ogólniej - tokenów)
 - Film - ciąg obrazów
 - Muzyka - ciąg dźwięków
- Uwaga 1: elementy ciągów są od siebie zależne!

Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.
- Elementami ciągów są “obiekty bazowe”
 - Tekst - ciąg słów (ogólniej - tokenów)
 - Film - ciąg obrazów
 - Muzyka - ciąg dźwięków
- Uwaga 1: elementy ciągów są od siebie zależne!
- Uwaga 2: kolejność elementów jest istotna!

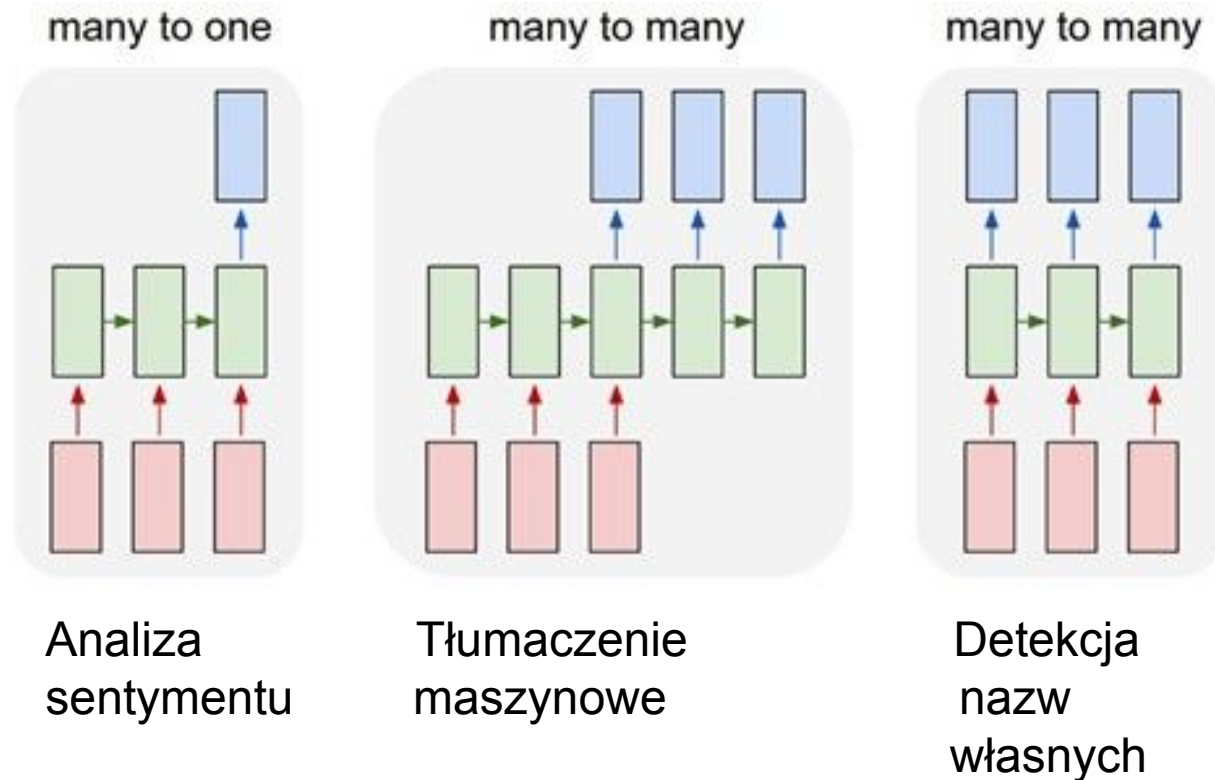
Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.
- Elementami ciągów są “obiekty bazowe”
 - Tekst - ciąg słów (ogólniej - tokenów)
 - Film - ciąg obrazów
 - Muzyka - ciąg dźwięków
- Uwaga 1: elementy ciągów są od siebie zależne!
- Uwaga 2: kolejność elementów jest istotna!
- “Tradycyjne” metody klasyfikacji są przeznaczone dla obserwacji reprezentowanych przez wektor wspólnej długości. Zatem co możemy zrobić?

Problem klasyfikacji sekwencji

- Dane to ciągi różnych długości, np. tekst, muzyka, film.
- Elementami ciągów są “obiekty bazowe”
 - Tekst - ciąg słów (ogólniej - tokenów)
 - Film - ciąg obrazów
 - Muzyka - ciąg dźwięków
- Uwaga 1: elementy ciągów są od siebie zależne!
- Uwaga 2: kolejność elementów jest istotna!
- “Tradycyjne” metody klasyfikacji są przeznaczone dla obserwacji reprezentowanych przez wektor wspólnej długości. Zatem co możemy zrobić?
 - Sprowadzić ciągi do reprezentacji wektorowej
 - Użyć metod dedykowanych do takich danych

Schematy problemów

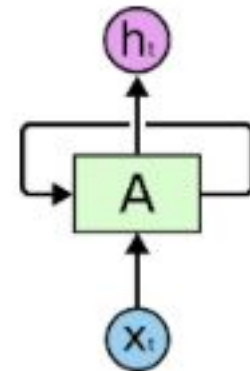

<https://www.microsoft.com/en-us/cognitive-toolkit/blog/2016/11/sequence-to-sequence-deep-recurrent-neural-networks-in-cntk-part-1/>

RNN (Recurrent Neural Networks)

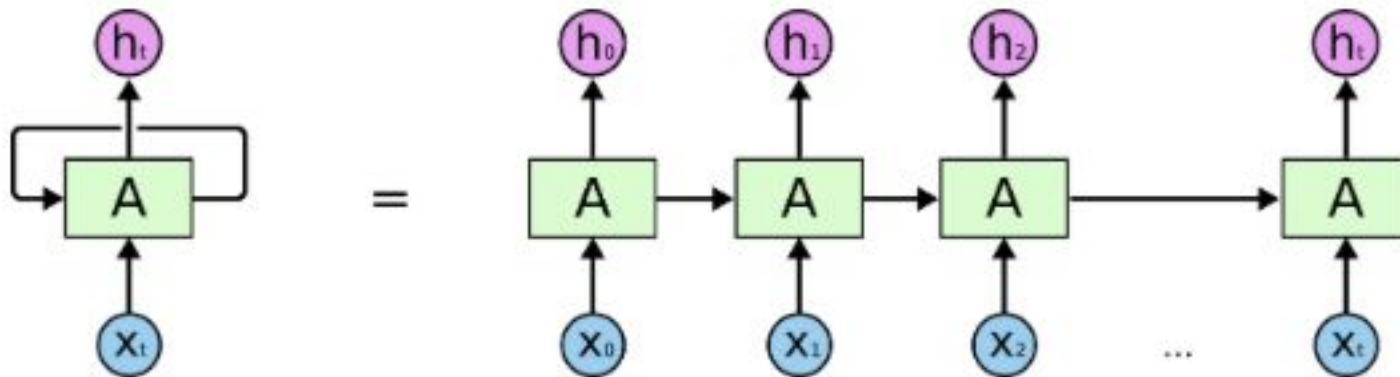
- Są to sieci przetwarzające ciągi sekwencyjnie - sieć iteracyjnie wczytuje “element po elemencie”
- W kroku t sieć neuronowa A wczytuje aktualny element reprezentowany przez wektor x_t i oblicza stan ukryty h_t .
- Wartość obecnego stanu jest przekazywana do następnego kroku i wykorzystywana do obliczenia kolejnego stanu

$$h_t = \tanh(Wx_t + Uh_{t-1} + b)$$

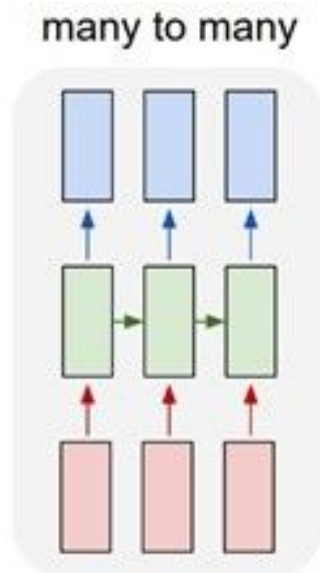

RNN (Recurrent Neural Networks)

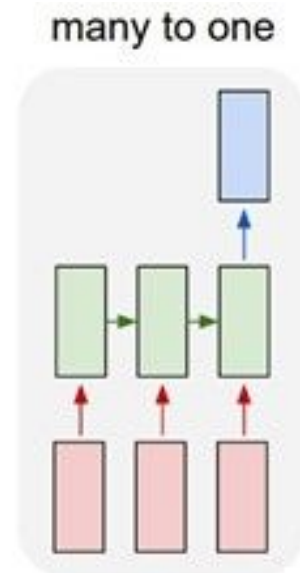
$$h_t = \tanh(Wx_t + Uh_{t-1} + b)$$

RNN - predykcje

$$\hat{y}_t = f(h_t)$$

$$\hat{y} = f(h_T)$$

<https://www.microsoft.com/en-us/cognitive-toolkit/blog/2016/11/sequence-to-sequence-deep-recurrent-neural-networks-in-cntk-part-1/>

Przeanalizujemy co się dzieje w sieci, gdy podajemy słowa w reprezentacji *one hot*:

$$h_t = f(W^h * h_{t-1} + W^x * x_t + b)$$

Przeanalizujemy co się dzieje w sieci, gdy podajemy słowa w reprezentacji *one hot*:

$$h_t = f(W^h * h_{t-1} + W^x * x_t + b)$$

Jeśli x_t to *one-hot* z jedynką na pozycji i to:

$$W^x * x_t = W^x * [0, \dots, 0, 1_{(i)}, 0, \dots, 0]^T = W^x[:, i]$$

Wkład informacji ze słowa sprowadza się do wzięcia jednej kolumny macierzy wag.

- Czyli i -ta kolumna macierzy wag jest w pewnym sensie reprezentacją słowa i -tego.
- Zatem pójdźmy krok dalej: stwórzmy dodatkową warstwę w sieci - macierz *embeddingów* EMB, zawierającą reprezentacje słów, które będą przekazywane do wyliczenia stanu ukrytego:

$$emb_t = EMB * x_t = EMB[:, i]$$

$$h_t = f(W^h * h_{t-1} + W^x * emb_t + b)$$

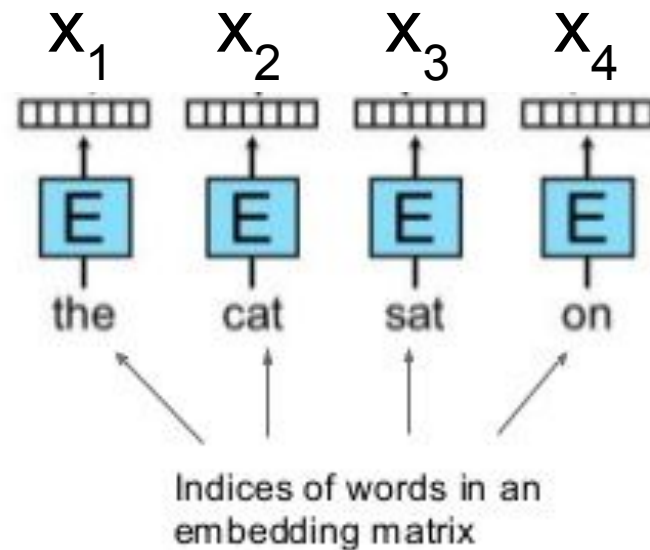
Embedding layer

Embedding matrix:

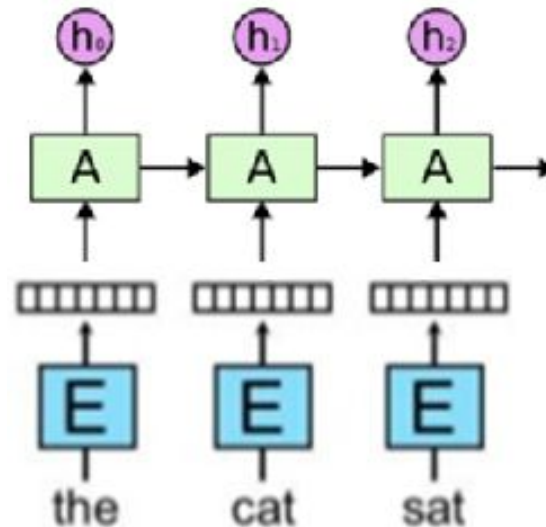
$$L = \begin{bmatrix} \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots \end{bmatrix}_n$$

the cat mat ...

|V|

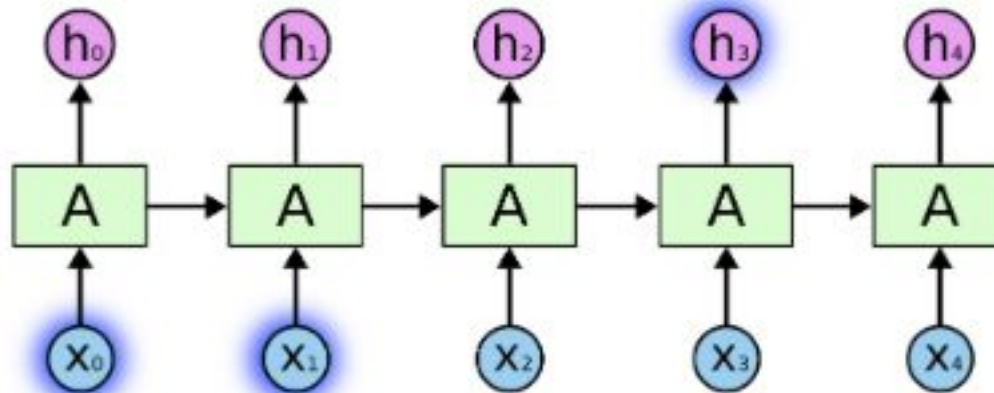

- *Embeddingi* są parametrami sieci, ale jednocześnie reprezentacją słów.
- Oznacza to, że trenując sieć, uczymy *embeddingi*, czyli uczymy się reprezentacji słów!

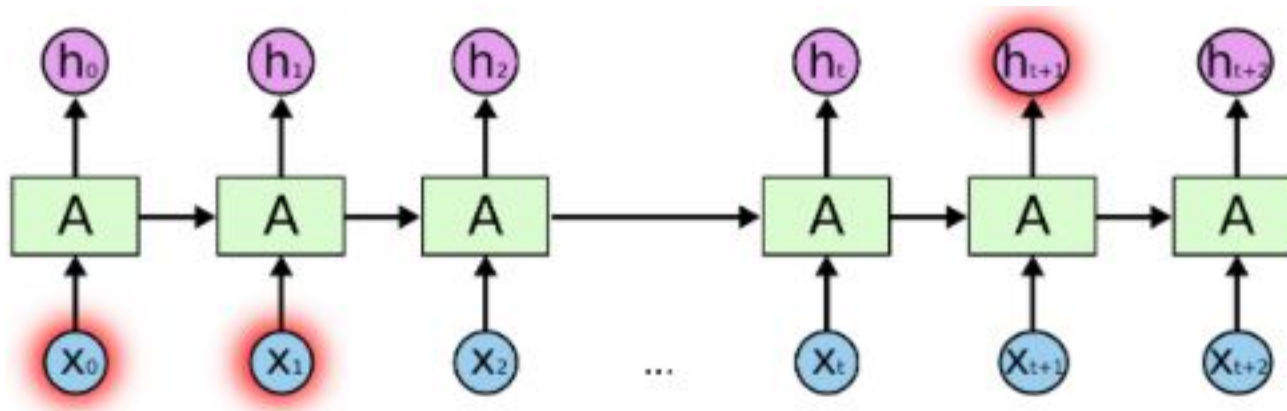
RNN

- Rozważmy problem predykcji następnego słowa po “the clouds are in the ____”
- Jest to dość proste zadanie, bo odpowiedź można łatwo wywnioskować na podstawie tych kilku słów.
- W takich przypadkach zwykła sieć RNN są odpowiednią strukturą.

RNN

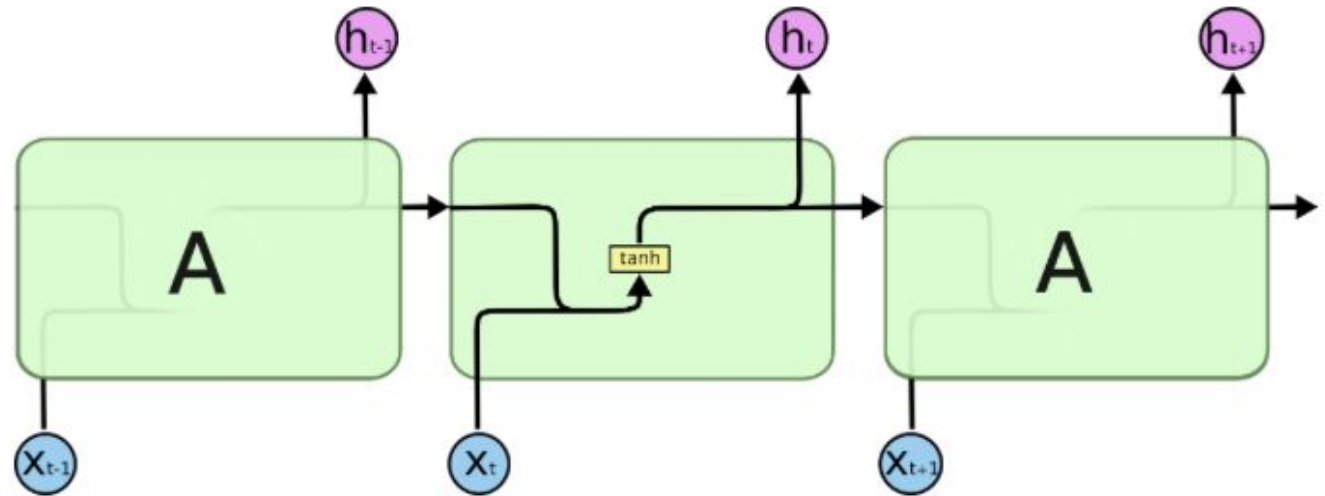
- Próba przewidzenia “[I grew up in France... . I speak fluent ____” wymaga sięgnięcia wstecz dalej niż kilka słów.
- Ostatnie słowa sugerują tylko, że następne słowo jest nazwą języka - odgadnięcie, że chodzi o francuski, wymaga odnalezienia “France”.
- W praktyce dystans do relewantnej informacji często jest duży, a w miarę wzrostu tego dystansu, zwykła sieć RNN staje się niezdolna do wyłapania tych zależności.

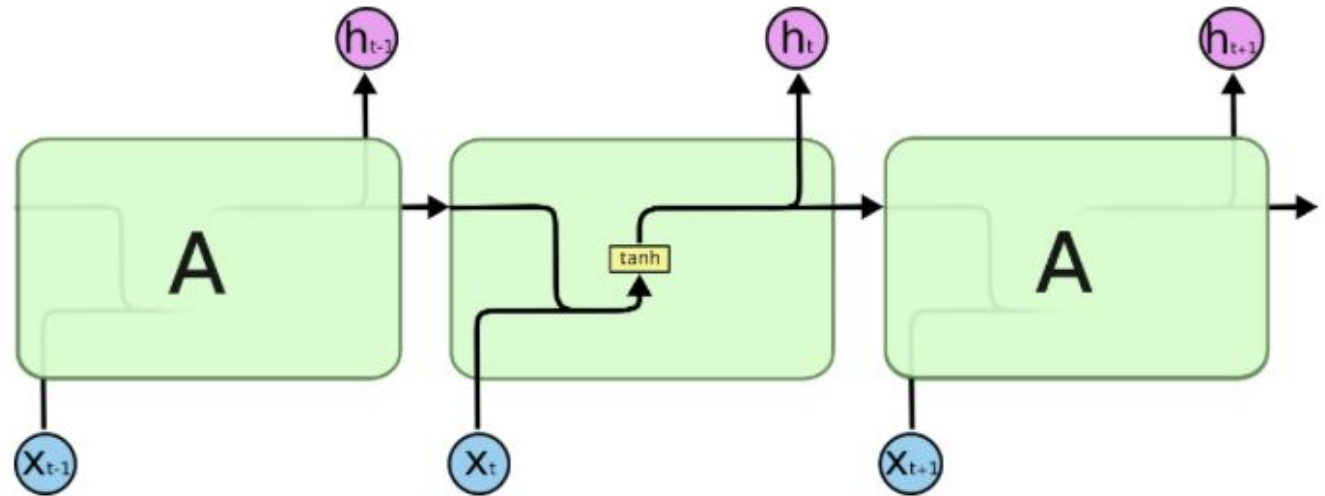
LSTM

- Sieci Long Short Term Memory – zazwyczaj krótko “LSTM” – są szczególnym rodzajem sieci RNN, zdolnym do nauczania się długodystansowych zależności. Hochreiter & Schmidhuber (1997)
- LSTMs zostały zaprojektowane w celu zaadresowania problemów z długodystansowymi zależnościami, zidentyfikowanymi w sieciach RNN.

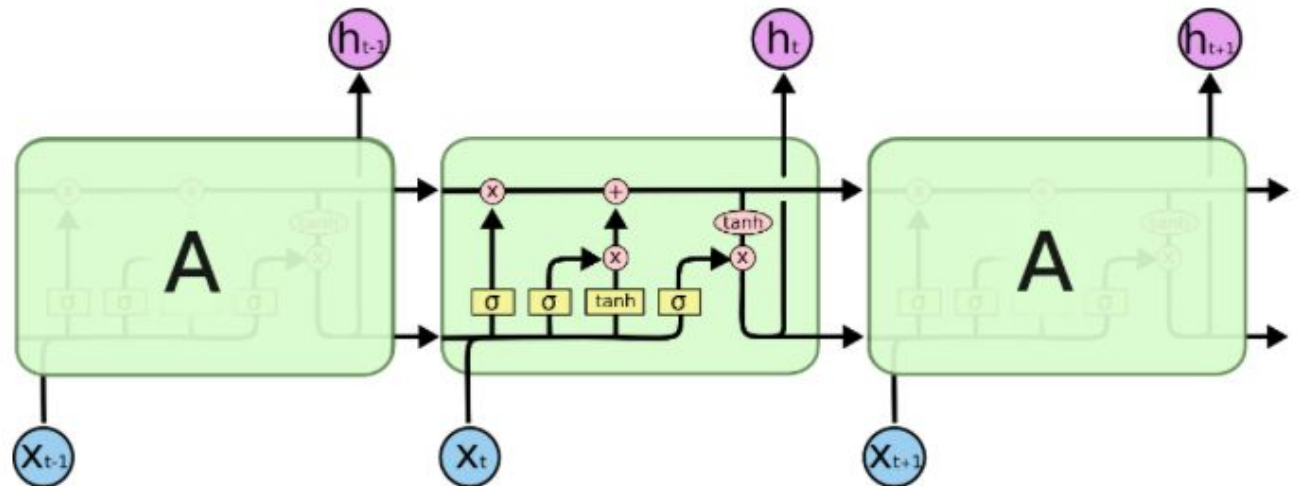
RNN

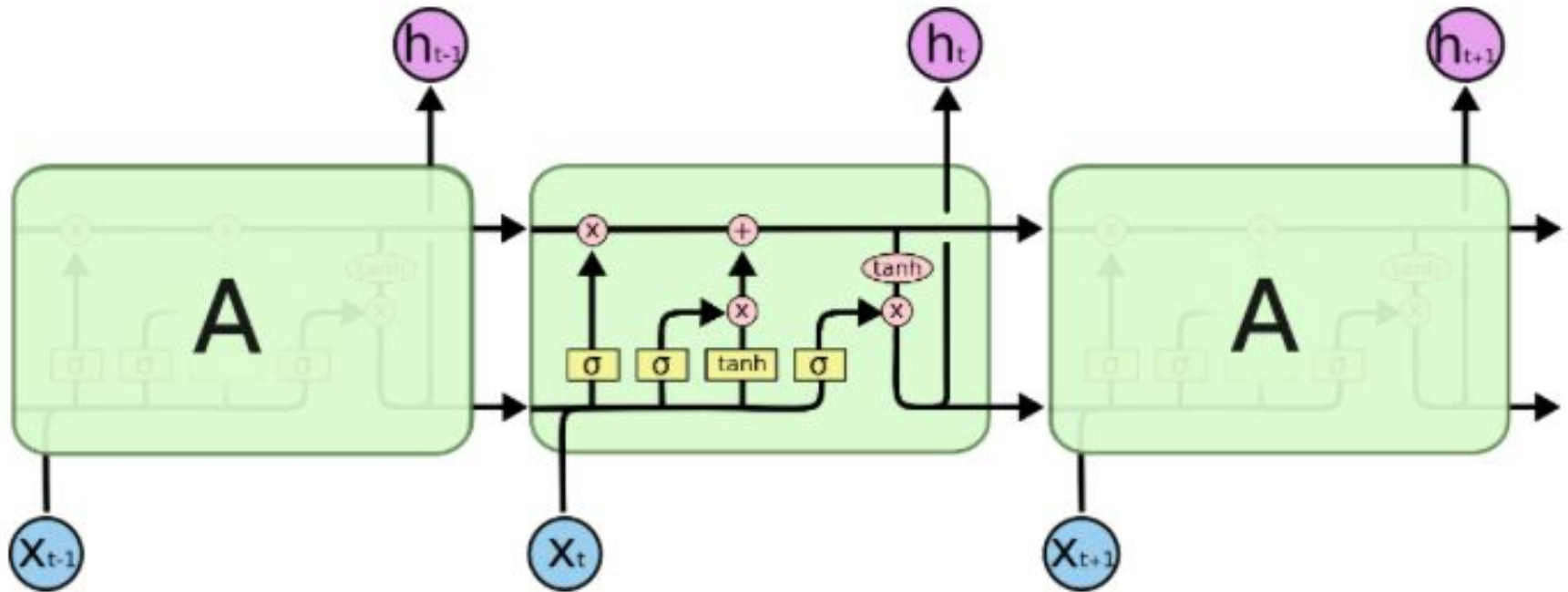

RNN

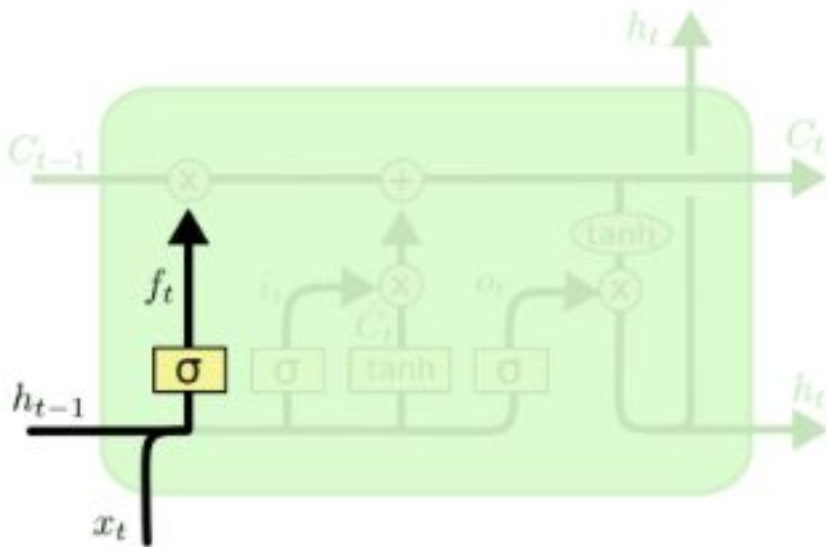

LSTM

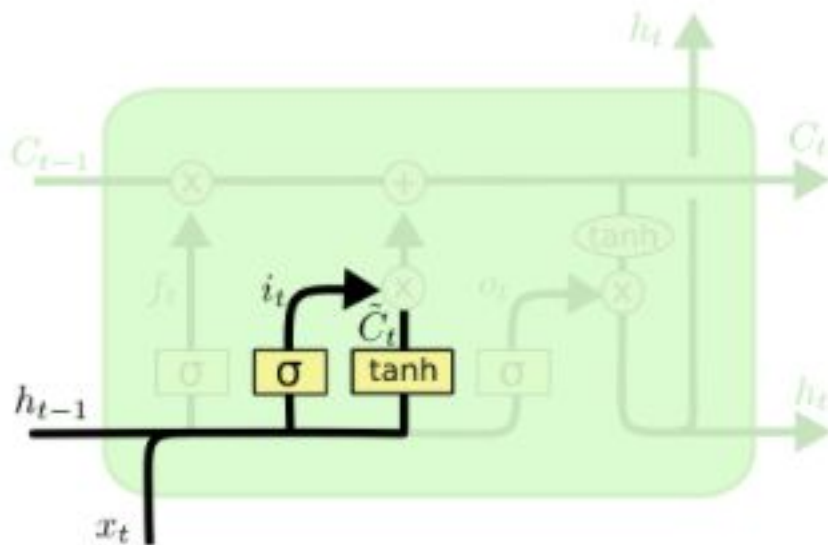
LSTM

$$f_t = \sigma (W_f \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_f)$$

- Decydujemy, których informacji mamy się pozbyć ze stanu komórki. Decyzję tą podejmuje sigmoidalna warstwa “forget gate” (bramka zapominania)
- Przyjmuje ona na wejście h_{t-1} oraz x_t , na wyjściu daje liczbę pomiędzy 0 a 1. “1” oznacza całkowicie pamiętać, “0” całkowicie zapomnieć.
- Liczby te są stosowane do każdej komórki stanu C_{t-1} .

LSTM

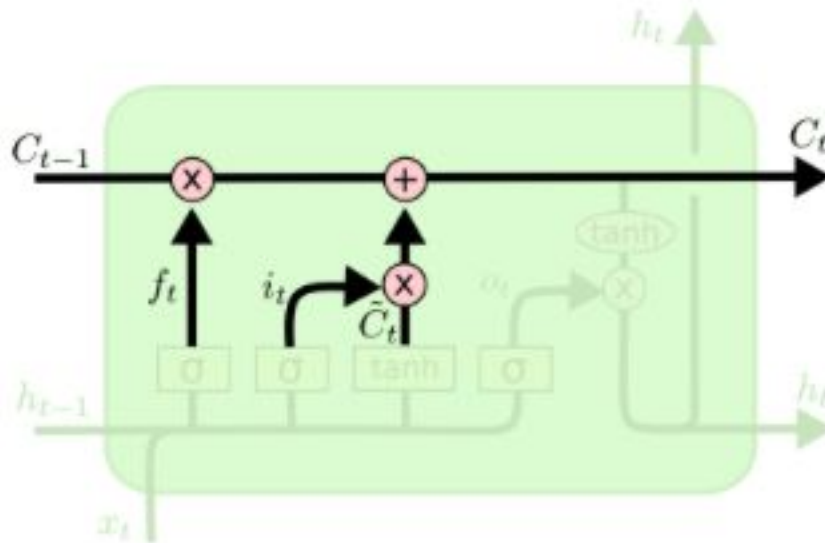

$$i_t = \sigma(W_i \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_i)$$

$$\tilde{C}_t = \tanh(W_C \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_C)$$

- W następnym kroku decydujemy, jaką nową informację umieścić w stanie komórki (cell state). Ma to dwie części.
- W pierwszym kroku, warstwa sigmoidalna “input gate” decyduje, które wartości będziemy uaktualniać.
- Następnie warstwa tanh tworzy wektor of kandydatów na nowe wartości \tilde{C}_t , które można dodać do stanu komórkowego.

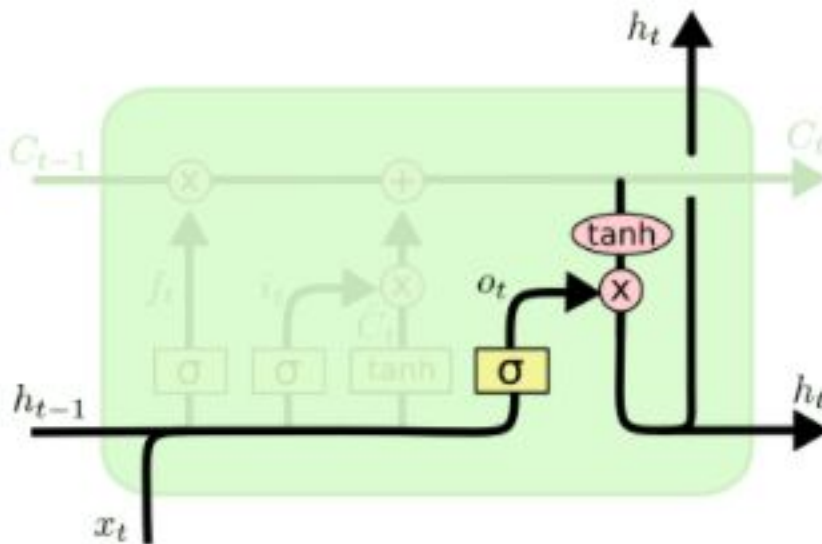
LSTM

$$C_t = f_t * C_{t-1} + i_t * \tilde{C}_t$$

- Następnie uaktualniamy stary stan komórkowy C_{t-1} nowym stanem C_t .
- Mnożymy stary stan przez f_t , zapominając to co zostało wcześniej wyznaczone.
- Następnie dodajemy $i_t * \tilde{C}_t$, czyli kandydatów na nowe wartości, przeskalowanych przez to, jak bardzo uaktualniamy każdą komórkę stanu.

LSTM

$$o_t = \sigma(W_o [h_{t-1}, x_t] + b_o)$$

$$h_t = o_t * \tanh(C_t)$$

- Na koniec, decydujemy co zamierzamy zwrócić. Wyjście LSTM jest filtrowaną wersją stanu komórkowego (cell state).
- W pierwszym kroku uruchamiamy warstwę sigmoidalnej, która decyduje, którą część stanu komórkowego zwracamy.
- Następnie, mnożymy stan komórkowy przez \tanh (otrzymując zakres -1 do 1) i to mnożymy przez wyjście warstwy sigmoidalnej, żeby uzyskać odpowiednie wyjście h_t .

LSTM równania

$$i_t = \sigma \left(W^{(i)} x_t + U^{(i)} h_{t-1} + b^{(i)} \right),$$

$$f_t = \sigma \left(W^{(f)} x_t + U^{(f)} h_{t-1} + b^{(f)} \right),$$

$$o_t = \sigma \left(W^{(o)} x_t + U^{(o)} h_{t-1} + b^{(o)} \right),$$

$$u_t = \tanh \left(W^{(u)} x_t + U^{(u)} h_{t-1} + b^{(u)} \right),$$

$$c_t = i_t \odot u_t + f_t \odot c_{t-1},$$

$$h_t = o_t \odot \tanh(c_t),$$